

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
Factors that influence the dropout of students from Faculty
Of Business Administration

ณัฐนันท์ นีवासวุฒิกิจ Natthanun Niwatwutikit

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
งบประมาณเงินรายได้ประจำปี พ.ศ.2559

= 90/50

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
Factors that influence the dropout of students from Faculty
Of Business Administration

ณัฏฐนันท์ นีवासวุฒิกิจ Natthanun Niwatwutikit

๑ 371

๓๖ ๓๑๑

2559

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
งบประมาณเงินรายได้ประจำปี พ.ศ.2559

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้วยงบเงินรายได้ประจำปี พ.ศ. 2559 ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงต่อการสนับสนุนโครงการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มา ณ ที่นี้ และรายงานการวิจัยฉบับนี้จะเสร็จสมบูรณ์ไม่ได้หากไม่ได้รับความร่วมมือที่ตลอดการทำวิจัยจากผู้สนับสนุนทุนวิจัย และผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

ผู้วิจัย

23 สิงหาคม 2560

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เรื่องปัจจัยต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ออกแบบเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเพื่อสอบถามข้อมูลสาเหตุการออกกลางคัน หรือมีแนวโน้มจะออกกลางคันของนักศึกษานักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ

ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย t-test พบว่าชุดข้อมูลเพศและชั้นปีมีความแตกต่างกันค่าทางสถิติ t มีค่า -18.15 ค่า sig มีค่า .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หรือความเชื่อมั่นอยู่ที่ร้อยละ 95 โดยเพศ ($\bar{X}=1.81$, S.D.=0.39) ชั้นปี ($\bar{X}=2.79$, S.D.=0.80) ถือว่าเป็นไปตามสมมติฐาน สรุปได้ว่าสาเหตุในการออกกลางคันที่มีเพศแตกต่างกันมีปัจจัยแตกต่างกัน และ สาเหตุในการออกกลางคันที่ชั้นปีแตกต่างกันมีปัจจัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : การออกกลางคัน นักศึกษา

Abstracts

This study is a survey research. Factors affecting the dropout of students in the Faculty of Business Administration Rajamangala University of Technology Srivijaya. The purpose of this study was to investigate factors influencing the dropout of students in the Faculty of Business Administration. Rajamangala University of Technology Srivijaya. To study the solution to the problem of drop out of the students of the Faculty of Business Administration. Rajamangala University of Technology Srivijaya. In order to achieve the objectives, the researchers used the data collection tool as a questionnaire to investigate the cause of the dropout. Or likely to drop out of the students of the Faculty of Business Administration.

The t-test hypothesis test showed that the sex and age data were different. The t-value was -18.15. The sig value was .000, which is less than the statistical significance of 0.05. 95% by sex ($\bar{X}=1.81$, S.D.=0.39). The yearly class ($\bar{X}=2.79$, S.D.=0.80) is assumed to be the hypothesis. It can be concluded that the reasons for dropping out of different sexes are different, and the reasons for dropping out at different years are different. Statistically significant

Keywords: student dropout

สารบัญ

	หน้า	
บทที่ 1	บทนำ	
1.1	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2	วัตถุประสงค์การวิจัย	2
1.3	ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4	นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	2
1.5	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2	การทบทวนวรรณกรรม	
2.1	การออกกลางคืน	3
2.2	ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักศึกษา	5
2.3	ปัจจัยด้านสถาบัน	6
2.4	ปัจจัยด้านครอบครัว	6
2.5	ปัจจัยด้านสังคม	7
2.6	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
บทที่ 3	วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	12
3.2	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	12
3.3	เครื่องมือวิจัยและวิธีการสร้างเครื่องมือวิจัย	13
3.4	ขั้นตอนและวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล	14
3.5	ขั้นตอนและวิธีการในการวิเคราะห์ข้อมูล	14
บทที่ 4	ผลการวิจัย	
4.1	ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป	15
4.2	ผลการศึกษาปัจจัยสาเหตุการออกกลางคืน หรือมีแนวโน้มจะออกกลางคืน ของนักศึกษานักศึกษา	16
4.3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5	
สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	25
5.2 อภิปรายผล	26
5.3 ข้อเสนอแนะ	27
บรรณานุกรม	29
ภาคผนวก	30

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา	15
ตารางที่ 4.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านส่วนตัวของนักศึกษา	16
ตารางที่ 4.3 ค่าคะแนนเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านสถาบัน	17
ตารางที่ 4.4 ค่าคะแนนเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านครอบครัว	17
ตารางที่ 4.5 ค่าคะแนนเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านสังคม	18
ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบปัจจัยด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระหว่าง เพศ และชั้นปี	18
ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามอายุ	19
ตารางที่ 4.8 การทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านส่วนตัวของนักศึกษา จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่	20
ตารางที่ 4.9 การทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านครอบครัว จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่	20
ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามระดับการศึกษา	21

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคืนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกสาขา	22
ตารางที่ 4.12 การทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคืนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านส่วนตัวของนักศึกษา จำแนก ตามสาขา เป็นรายคู่	23
ตารางที่ 4.13 ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา	23

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาคน การศึกษาเป็นเครื่องมือและกระบวนการต่อเนื่องที่จะช่วยให้มนุษย์มีความเจริญรุ่งเรือง ประเทศต่างๆ ที่กำลังพัฒนาเป็นจำนวนมากได้ทุ่มเททรัพยากรเป็นจำนวนมากมหาศาลเพื่อการศึกษาของประชากรของประเทศ ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาได้มีการลงทุนทางการศึกษาเป็นจำนวนไม่น้อยเพื่อพัฒนาคน คือ การพัฒนากระบวนการความคิด ให้คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์แก่ทุกคน ทั้งนี้เพื่อเป็นรากฐานและองค์ประกอบสำคัญของสังคมและสิ่งแวดล้อม เพราะคุณภาพของคนจะเสริมสร้างการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สืบทอดวัฒนธรรมการศึกษา อันเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนเนื่องมาจากประชาชนและสังคมดี สิ่งสำคัญที่จะทำให้นโยบายของรัฐประสบผลสำเร็จ คือ การศึกษา การวางรากฐานทางการศึกษาทั้งทางด้านงบประมาณ ทรัพยากร และปัจจัยเกื้อหนุนต่างๆ โดยรัฐบาลให้ความสำคัญและสนับสนุนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาในระดับอุดมศึกษา การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรเพื่อสร้างบุคลากรในสายวิชาชีพต่างๆ ออกไปรับใช้สังคม เพื่อพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไป

ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ทักษะ ศักยภาพในการประยุกต์ความรู้ที่ได้รับการพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพที่เหมาะสม และสอดคล้องต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ องค์ประกอบของสถาบันการศึกษาที่สำคัญในการสร้างคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและการบริการการศึกษา เช่น คุณภาพของอาจารย์ผู้สอน หลักสูตร สื่อการสอน สภาพแวดล้อม รวมทั้งปัจจัยด้านนักศึกษา ได้แก่สติปัญญา พื้นฐานครอบครัว และการสร้างนิสัยในการเรียน เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้เกี่ยวข้องต่อคุณภาพและความสำเร็จของนักศึกษาโดยตรง

อย่างไรก็ตาม มิใช่ว่าผู้ที่มาศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะสามารถสำเร็จการศึกษาได้ทั้งหมด ส่วนหนึ่งต้องออกจากการศึกษากลางคัน ทำให้เกิดผลเสียหายตามที่นักวิชาการเรียกว่า “เกิดความสูญเปล่าในการลงทุนเพื่อการศึกษา” กล่าวคือ สถานศึกษาเสียเวลาในการบริหารจัดการ เสียทรัพยากรในการลงทุนและเสียโอกาสในการสร้างคน ส่วนผู้เรียนเสียเวลา เสียเงินทอง และประการสำคัญ คือ เสียขวัญและกำลังใจในการถอยหลังเพื่อไปเริ่มต้นใหม่ รวมทั้งภาครัฐก็จำเป็นต้องจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อสนับสนุนการอุดมศึกษาเป็นจำนวนมากเช่นกัน นอกจากนี้การออกกลางคันยังแสดงถึงประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษานั้น ๆ อีกด้วย ดังนั้น การออกกลางคันจึงเป็นประเด็นปัญหาที่สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งประสบโดยมีปัจจัยหลายอย่างส่งผลต่อการออกกลางคัน การออกกลางคันล้วนเป็นความสูญเปล่าทางการศึกษาที่น่าเสียดายควรแก่การปรับแก้โดยเร่งด่วน

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นสถาบันการศึกษาที่เล็งเห็นถึงความสำคัญของการออกกลางคันของนักศึกษา จากข้อมูล ผลสรุปจำนวนนักศึกษาออกกระหว่างปี ในปีการศึกษา 2555-2557 มีนักศึกษาออกกลางคันโดยไม่ทราบสาเหตุ

ซึ่งการออกกลางคันเป็นปัญหาสำคัญในการจัดการศึกษา เพราะการออกกลางคันถือว่าการสูญเปล่า และเป็นความล้มเหลวในด้านการจัดการศึกษา อีกทั้งนักศึกษาที่ออกกลางคันเหล่านั้นย่อมได้รับความกระทบกระเทือนด้านจิตใจ รวมทั้งเป็นการบ่งบอกถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของสถาบันการศึกษา ซึ่งการแก้ปัญหาการออกกลางคันอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องทราบข้อมูลพื้นฐานบางประการ และข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เพื่อเป็นการศึกษาและนำเสนอหาแนวทางแก้ไขเพื่อป้องกันหรือลดจำนวนนักศึกษาให้มีการลาออกให้ลดน้อยลงได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
2. ศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

- 1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา มุ่งเน้นประเด็นที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ปัญหาด้านส่วนตัว ด้านสถาบัน ด้านครอบครัว ด้านสังคม
- 1.3.2 ด้านพื้นที่ศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
- 1.3.3 ด้านกลุ่มประชากร นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การออกกลางคัน หมายถึง การที่นักศึกษาหยุดเรียนในกระบวนการเรียนการสอนก่อนที่จบหลักสูตร เช่น เข้าเรียนแล้วหยุดเรียนเป็นช่วง ๆ จนกระทั่งมีเวลาเรียนไม่เพียงพอ หรือ เข้าเรียนระยะแรก ๆ และหยุดเรียนไปเลย หรือเข้าเรียนแต่ไม่เข้าสอบ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) เพื่อทราบถึงสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
- 2) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการ กำหนดกลยุทธ์ วางแผน ของคณะบริหารธุรกิจ ในการบริหารจัดการเกี่ยวกับการออกกลางคันของนักศึกษา

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือวารสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถแบ่งออกได้ดังต่อไปนี้

1. การออกกลางคัน
2. ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักศึกษา
3. ปัจจัยด้านสถาบัน
4. ปัจจัยด้านครอบครัว
5. ปัจจัยด้านสังคม

1. การออกกลางคัน

1.1 การออกกลางคันหมายถึง การที่นักเรียนถูกจำหน่ายชื่อออกจากสถานศึกษาในขณะที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา โดยไม่ใช่สาเหตุอันเนื่องมาจากการย้ายสถานศึกษา (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๓๘)

การออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียนต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนจบหลักสูตรตามที่กำหนดไว้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่นักเรียนต้องออกจากโรงเรียนในขณะที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา ซึ่งการออกกลางคันดังกล่าวนับว่าเป็นความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาอีกด้วย

1.2 สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา

Maslow นักจิตวิทยาากลุ่มมนุษย์นิยมเชื่อว่า การที่นักเรียนสอบตกหรือไม่บรรลุผลการเรียนเป็นเพราะพื้นฐานความต้องการของนักเรียนไม่ได้รับการตอบสนอง เรื่องความต้องการพื้นฐานของนักเรียน Vernon F. Jones และ Louise s Jones (1986) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการพื้นฐานของนักเรียนไว้ดังนี้

1. ความต้องการเข้าใจถึงเป้าหมายการสอนของครู
2. ความต้องการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียน
3. ความต้องการให้เนื้อหาวิชาเรียนมีความสัมพันธ์กับชีวิตของนักเรียน
4. ความต้องการให้เนื้อหาวิชาเรียนมีความสัมพันธ์กับความสนใจของนักเรียน
5. ความต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน
6. ความต้องการเอาใจใส่และตอบสนองความสนใจของนักเรียนจากผู้สอน
7. ความต้องการให้โครงสร้างทางการเรียนมีปริมาณที่เหมาะสม
8. ความต้องการมีเวลาสำหรับการเรียนอย่างเต็มที่
9. ความต้องการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อน ๆ
10. ความต้องการ การชี้แนะที่เหมาะสมกับระดับขั้นความสามารถและวิธีการเรียนของนักเรียน

ผู้เรียนนับว่าเป็นองค์ประกอบทางการเรียนการสอนที่สำคัญ ฉะนั้นการศึกษาข้อมูลจากผู้เรียนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญของการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล วิจัย วงษ์ใหญ่ (๒๕๒๙) ได้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาข้อมูลจากผู้เรียนว่า การศึกษาองค์ประกอบต่างๆ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การฝึกอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ความต้องการ ความสนใจ และความมุ่งหวังต่อวิชาที่เรียน องค์ประกอบเหล่านี้จะส่งผลถึงการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก

ในปีการศึกษา 2559 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีจำนวนนักศึกษา 2850 มีนักศึกษาออกระหว่างปี 204 คน คิดเป็นร้อยละ 7.15 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลกับจำนวน นักศึกษาทั้งสิ้น ในปีการศึกษา 2559 สรุปได้ดังนี้ (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ได้สรุปจำนวนนักศึกษาออกระหว่างปี ปีการศึกษา 2559 วันที่ 19 มิถุนายน 2560)

1. จำแนกตามหลักสูตรสาขาวิชา

หลักสูตรสาขาวิชาการจัดการ นักศึกษาออกระหว่างปี จำนวน 110 คน

คิดเป็นร้อยละ 53.93

หลักสูตรสาขาวิชาการบัญชี นักศึกษาออกระหว่างปี จำนวน 14 คน

คิดเป็นร้อยละ 6.87

หลักสูตรสาขาวิชาการตลาด นักศึกษาออกระหว่างปี จำนวน 39 คน

คิดเป็นร้อยละ 19.11

หลักสูตรสาขาวิชาการระบบสารสนเทศ นักศึกษาออกระหว่างปี จำนวน 41 คน

คิดเป็นร้อยละ 20.09

2. จำแนกตามชั้นปี เมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมดในแต่ละปี ในปีการศึกษา 2559 ดังนี้

ระดับปริญญาตรี 4 ปี (เทียบโอน)

ชั้นปีที่ 1 จำนวน 639 คิดเป็นร้อยละ

ชั้นปีที่ 2 จำนวน 649 คิดเป็นร้อยละ

ระดับปริญญาตรี 4 ปี

ชั้นปีที่ 1 จำนวน 629 คิดเป็นร้อยละ

ชั้นปีที่ 2 จำนวน 477 คิดเป็นร้อยละ

ชั้นปีที่ 3 จำนวน 330 คิดเป็นร้อยละ

ชั้นปีที่ 4 จำนวน 335 คิดเป็นร้อยละ

สาเหตุที่นักศึกษาออกระหว่างปีมากที่สุด ได้แก่

1. พันสภาพ (คะแนนไม่ถึงเกณฑ์)

จำนวน 19 คน ร้อยละ 9.31

2. ถอนสภาพ (ไม่ลงทะเบียนเรียน ขาดการติดต่อ)

จำนวน 52 คน ร้อยละ 25.49

3. ลาออก/อื่นๆ

จำนวน 133 คน ร้อยละ 65.20

2. ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักศึกษา

เนื่องจากนักศึกษาอยู่ในช่วงของวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตจะต้องเผชิญกับสิ่งแวดล้อมต่างๆ จึงต้องเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง สภาพแวดล้อมทางสังคม ดังนั้นเด็กในวัยนี้จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเผชิญกับปัญหาและความยุ่งยากต่างๆ สิ่งที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียนของเด็ก เป็นเรื่องเฉพาะบุคคลที่เกี่ยวกับร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา ค่านิยม เจตคติ พฤติกรรม ความสัมพันธ์ทางสังคม พื้นฐานความรู้ ครอบครัวยุคปฏิภาพ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะแสดงออกในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลง หรือเป็นกระบวนการในการพัฒนาจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งไม่ต้องการให้การบังคับ ควบคุม ต้องการความเป็นอิสระภาพ

ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง คือ การยอมรับผลการกระทำของตนเอง และความสามารถในการควบคุมตนเองโดยไม่กระทำในสิ่งที่จะทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น และการเล็งเห็นหรือสามารถคาดคะเนสิ่งที่เกิดขึ้น จากการกระทำของตนเองที่จะมีต่อตนเองและผู้อื่นด้วย นักศึกษาผู้มีความประพฤติดี พยายามศึกษาเล่าเรียนให้สำเร็จการศึกษาตามที่ตั้งใจไว้ ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัย และยอมรับผลการกระทำของตนเองทั้งในด้านดีและด้านที่ผิดพลาด มีความรู้สึกนึกคิดว่าสิ่งใดถูกต้องและสิ่งใดไม่ถูกต้อง และพยายามประพฤติในสิ่งที่ถูกต้องเสมอ จัดได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบ

ด้านสุขภาพ ความบกพร่องของร่างกายไม่ว่าจะเกิดจากกรณีใด ๆ ก็ตาม เช่น จากโรคภัยไข้เจ็บ หรือเป็นสิ่งที่ได้รับมาจากพันธุกรรม ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาคิดและทำให้เกิดความไม่สบายใจและเป็นปมด้อย เป็นสาเหตุอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาจงกระทำความคิดหรือมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาถ้าความรู้สึกนี้สะสมเป็นเวลานานจะนำไปสู่ความบกพร่องทางจิตใจได้ จึงควรหาวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยการตรวจสุขภาพร่างกาย เพื่อหาสาเหตุของปัญหาทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นมาจากตัวนักศึกษาหรือมาจากครอบครัว และหาสาเหตุที่แท้จริง เพื่อหาทางแก้ไข โดยส่งไปพบแพทย์เพื่อแก้ไขเป็นกรณีไป

ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความผูกพันกันทางอารมณ์และจิตใจ ต้องดำเนินชีวิตร่วมกัน ต้องพึ่งพากันทางสังคมและเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กันทางกฎหมายหรือทางสายเลือด ครอบครัวที่สมบูรณ์เพราะสมาชิกทุกคนต่างทำหน้าที่ของตนและมีความผูกพันกันได้อย่างเต็มที่ ความผูกพันภายในครอบครัวที่ดีจะเป็นพื้นฐานขั้นสูงที่จะส่งผลต่อสังคม ความรักและความผูกพันต่อกันมีการช่วยเหลือห่วงใย ทำให้เกิดความสุขภายในครอบครัวก่อให้เกิดเป็นพื้นฐานทางอารมณ์ที่ดีต่อสมาชิก โดยเฉพาะบุตรจะส่งผลดีด้านการพัฒนาการด้านต่างๆ ที่เหมาะสมตามวัย และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ รู้จักการช่วยเหลือ ดูแลผู้ที่อ่อนแอกว่าและรับผิดชอบกิจกรรมในครอบครัวตลอดจนการอยู่ในโอวาทของพ่อแม่

ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เพื่อนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทางความรู้ ทักษะคติ บุคลิกภาพ และคุณธรรมของ นักศึกษาเพราะเวลาส่วนใหญ่ของนักศึกษาจะอยู่ในสถานศึกษาที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในกลุ่มเพื่อน นักศึกษาบางคนคบเพื่อนดี ก็จะช่วยสนับสนุนและประคับประคองให้ประพฤติให้ประพฤติแต่สิ่งดีงามตามความคาดหวังของสังคม แต่นักศึกษาบางคนคบกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่ดีก็ถูกชักนำไปสู่ความตกต่ำและล้มเหลวในชีวิตได้ และเพื่อนจึงเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่ทำให้ นักศึกษาออกกลางคันได้ เพราะ

1. คบเพื่อนเสเพล จะชักชวนหรือพาหมกมุ่นกับอบายมุข เที่ยวเตร่ ตามสถานที่พักผ่อน ดิถุยาเสพติด เล่นการพนัน ดิตเกมส์ อินเทอร์เน็ต ทำให้นักศึกษามีเวลาศึกษาเล่าเรียนไม่พอ หรือเรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง ขาดสมาธิ เป็นเหตุให้ผลการเรียนตกต่ำ สอบไม่ผ่าน พันสภาพ ส่งผลให้นักศึกษาต้องออกกลางคัน

2. คบเพื่อนगेเร ด้วยความสนุกอาจร่วมมือกับเพื่อนรังแกเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน หรือนักศึกษาต่างสถาบัน จึงถูกสถานศึกษาทำโทษ คัดโทษ หรืออาจมาจากการถูกเพื่อนในสถานศึกษาที่โตกว่าคอยรังแก บังคับไม่ให้ไปสถานศึกษา หรือลอบทำร้าย ทำให้ไม่กล้าไปเรียน

3. ปัจจัยด้านสถาบัน

พเยาว์ ดีใจ (2557) กล่าว สถานศึกษา เป็นศูนย์กลางของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเกี่ยวกับอาคารสถานที่ โดยตัวอาคารต้องมีโครงสร้างแข็งแรงปลอดภัย จำนวนห้องสุขาเพียงพอ เป็นสัดส่วนปราศจากสิ่งที่เป็นอันตรายต่อผู้สอน และนักศึกษา สภาพห้องเรียนต้องมีสัดส่วนที่เหมาะสมและเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน มีบรรยากาศในชั้นเรียนและห้องเรียนที่ดี มีบริการน้ำดื่มที่สะอาด มีสถานที่พักผ่อนและสภาพแวดล้อมที่ดี นอกจากนี้ต้องพิจารณาด้านสื่อการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานศึกษาที่สอนหรือฝึกอบรมด้านวิชาชีพ จะต้องมียุทโธปกรณ์ และเครื่องมือ เครื่องจักรที่เพียงพอสำหรับการฝึกทักษะ ความชำนาญในสาขาวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาศึกษายังต้องเติมเต็มอีก 3 เรื่องคือ

1. เพิ่มพูนทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และภาษาสากล เช่นภาษาอังกฤษ
2. ผู้เรียนต้องมีความรู้ด้านการวางแผนธุรกิจแบบง่าย โดยการเน้นผู้เรียนทำแล้วสามารถนำไปใช้

ในชีวิตประจำวันได้

3. ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในการทำวิจัยแบบง่ายๆ เพื่อให้มีหลักการอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อพัฒนากระบวนการผลิตและการคิดค้นผลิตภัณฑ์แบบใหม่ๆ

4. ปัจจัยด้านครอบครัว

ครอบครัว เป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมที่ประกอบด้วย สามี ภรรยาและลูก ครอบครัวไทยเป็นสถาบันที่สมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ลักษณะของครอบครัวจะสะท้อนให้เห็นในเชิงสังคม วัฒนธรรม ประเพณี ขนบธรรมเนียมต่างๆ ซึ่งแตกต่างกันไปตามแต่ละสังคมมีผลทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ครอบครัวถือเป็นสังคมแรกของมนุษย์ที่คอยขัดเกลาอบรมบ่มนิสัยบุตรหลานด้วยการให้การเรียนรู้ทุกรูปแบบ เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในอนาคต ครอบครัวที่สมบูรณ์ประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูก อาศัยอยู่ร่วมกันมีความสัมพันธ์กัน พ่อแม่จะคอยดูแลเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน แนะนำและให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนให้การศึกษา ตามฐานะและเศรษฐกิจ นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่สมบูรณ์จะไม่ค่อยมีปัญหา ส่วนครอบครัวที่พ่อแม่แยกกันอยู่หรือเสียชีวิต หย่าร้าง โดยพ่อไปมีภรรยาใหม่ หรือ แม่มีสามีใหม่ ลูกจะอาศัยอยู่กับปู่ตา ยาย ไม่ได้อยู่ด้วยกัน อีกปัญหาหนึ่งเกิดจากครอบครัวมีฐานะไม่ดี มีรายได้น้อย หรือประสพภัยธรรมชาติ ก็จะส่งผลถึงตัวนักศึกษาด้วย ครอบครัวจึงเป็นสถาบันที่สำคัญยิ่ง เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ร่วมกับครอบครัว ชิมซับพฤติกรรม ส่วนบุคคล ค่านิยม ทศนคติ จากบุคคลในครอบครัว ดังนั้นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัวจึงเป็นสิ่งสมควรกระทำ ถ้าพ่อแม่ หรือผู้ปกครองมีความรัก ความเข้าใจซึ่งกันและกัน ไม่ทะเลาะกัน รวมทั้งไม่แยกกันอยู่ หรือหย่าร้างกัน ก็จะส่งผลต่อสภาพจิตใจและความรู้สึก พฤติกรรมต่างๆ ของลูกไปในทางที่ดี ในทางตรงกันข้ามถ้าครอบครัวมีการทะเลาะกัน แยกกันอยู่ หรือมีการหย่าร้างกัน ก็มีผลกระทบต่อจิตใจ ความรู้สึกและพฤติกรรมของลูกและอาจนำไปสู่การออกกลางคันของนักศึกษาได้ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับครอบครัวไว้ดังนี้

5. ปัจจัยด้านสังคม

สังคม หมายถึง กลุ่มคนที่อยู่ร่วมกันและมีแบบแผนการกระทำระหว่างกัน เมื่อมนุษย์มารวมกลุ่มกัน จะกำหนดลักษณะร่วมของกลุ่มเพื่อเป็นเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม

เนื่องจากนักศึกษาอยู่ในช่วงของวัยรุ่น ซึ่งเป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลงแบบแผนของปฏิสัมพันธ์ที่เด็กวัยรุ่นจะมีต่อบุคคลรอบๆ ตัว ระยะวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องพึ่งพิงครอบครัว พ่อแม่หรือผู้ใหญ่อื่นๆ จะค่อยๆ เปลี่ยนไป วัยรุ่นรู้สึกอยากเป็นอิสระจากการดูแลอย่างใกล้ชิดต้องการทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองตามความคิดที่เห็นว่าเหมาะสม สามารถควบคุมตนเอง คือมีวินัยในตนเองมากขึ้นเป็นลำดับ และยังมีความต้องการยอมรับจากสังคม ผูกพันกับเพื่อน เรียนรู้ที่จะพัฒนาความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนทั้งชายและหญิง มีทักษะทางสังคมมากขึ้น มีความสนใจเพศตรงข้าม และระมัดระวังตนเองต่อความรู้สึกและท่าทีของผู้อื่น ต้องการสถานภาพทางสังคมและการมีบทบาททางสังคมมากขึ้น มีความผูกพันทางจิตใจและสายสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ยาวนานและมั่นคงขึ้นตามลำดับ มีแนวทางปฏิบัติตนเอง เรียนรู้ค่านิยมของสังคมและซึมซับสิ่งต่างๆ ในสังคมรอบข้าง ต้องการให้สิ่งต่างๆ ในสังคมดำเนินไปตามเหตุผลและความถูกต้อง ตามอุดมคติและค่านิยมของตน มักจะมีความรู้สึกขัดแย้งได้ง่ายเมื่อต้องเผชิญกับความสับสนปรวนแปรของสังคมและวัฒนธรรม วัยรุ่นจะค่อยๆ เรียนรู้สังคม มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับสังคม ในลักษณะที่ตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและมีส่วนร่วมรับผิดชอบในหน้าที่และสิทธิทางสังคมเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ซึ่งวัยรุ่นมักจะมีปัญหาดังนี้

1. ปรับตัวไม่ได้ในโรงเรียน เป็นปัญหาที่พบบ่อย เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งภายในตนเองและสถานการณ์สิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ภายในสถานศึกษาที่ตนไม่เคยพบเห็น โดยเฉพาะวัยรุ่นที่ต้องย้ายสถานที่เรียนใหม่

2. ปัญหาด้านวิชาการ วัยรุ่นมักประสบกับปัญหาที่ทุกชั้นเรียน ยิ่งเรียนสูงความยากของวิชาต่างๆ ย่อมเพิ่มมากขึ้นตามลำดับไปด้วย โดยเฉพาะนักเรียนที่มีสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ปกติจะประสบปัญหานี้มากกว่าเด็กที่มีสติปัญญาสูง ปัญหาด้านวิชาการมีมากมายหลายประการ เช่น ปัญหาการเลือกวิชาเรียน ปัญหาการสร้างนิสัยในการเรียน ปัญหาในการพูดหน้าชั้น ปัญหาในการเรียนวิชาต่างๆ แล้วไม่เข้าใจ ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งที่จะศึกษาค้นคว้า

3. ปัญหาการออกกลางคัน เป็นปัญหาที่สถานศึกษาต้องคำนึงให้มากเพราะวัยรุ่นยังเป็นวัยที่เล่าเรียนยังไม่ช่วยทำงาน เป็นวัยที่ต้องศึกษาหาความรู้เพื่อนำไปประกอบอาชีพในภายภาคหน้าเมื่อออกกลางคันไปก็จะไม่งานทำ อาจจะไปรวมกลุ่มหรือก่อเหตุทางอาชญากรรมขึ้นมาก็ได้ ดังที่เป็นปัญหาอยู่ในสังคมปัจจุบัน

4. ปัญหาความประพฤติก่อการทะเลาะวิวาท ปัญหานี้จะพบบ่อยในหมู่ของวัยรุ่น เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่คึกคะนอง ชอบทำตัวเด่น ดัง การสร้างปัญหาขึ้นเพียงเล็กน้อยก็อาจนำไปสู่การทะเลาะวิวาทได้ เช่น การมีกริยามารยาทไม่เรียบร้อย แต่กายผิดระเบียบ ชอบลักขโมยหรือทำร้ายร่างกาย ขว้างปาระเบิด เป็นต้น

5. ปัญหาการคบเพื่อน มีทั้งในการคบเพื่อนเพศเดียวกัน และเพื่อนต่างเพศ เพราะวัยรุ่นบางคนไม่ทราบว่าตนเองควรจะปฏิบัติตนอย่างไรต่อเพื่อน ทั้งเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศ บางคนอาจประสบกับปัญหาได้ เช่นกัน

6. ปัญหายาเสพติดให้โทษ ซึ่งพบบ่อยในหมู่วัยรุ่นปัจจุบัน ซึ่งเป็นปัญหาระดับชาติที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่ายในการป้องกันปราบปรามและแก้ไข

การปรับตัวทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นในการอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งต้อง

มีการติดต่อสัมพันธ์หรือแข่งขันกัน คนในสังคมจึงสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันได้ ซึ่งการเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ทั้งที่เป็นเพื่อนและบุคคลแปลกหน้าจะช่วยพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อสังคม เช่น มีความตั้งใจที่จะช่วยเหลือบุคคลอื่น ซึ่ง Hurlock ได้กล่าวถึงเกณฑ์การปรับตัวทางสังคมประกอบด้วย

1. การแสดงออกที่เหมาะสม คือ การแสดงออกที่เหมาะสมเป็นไปตามความคาดหวังของกลุ่ม ซึ่งจะทำให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม

2. การปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มต่างๆ คือสามารถปฏิบัติตัวให้เข้ากับบุคคลต่างๆ ได้ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เป็นผู้ใหญ่กว่าหรือเพื่อนๆ

3. ทัศนคติต่อสังคม คือ ทัศนคติที่ดีต่อบุคคลต่างๆ ต่อการเข้าร่วมสังคมและต่อบทบาทของตนเองในสังคม

4. ความพึงพอใจในตนเอง คือ มีความพึงพอใจในบทบาทของตนเอง ทั้งในการเป็นผู้นำและผู้ตาม

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โกมล จันทวงศ์ (2558) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ศูนย์สระแก้ว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยสาเหตุการออกกลางคัน แนวทางการแก้ปัญหา และข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ศูนย์สระแก้ว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษที่ออกกลางคันระหว่างปีการศึกษา 2552-2555 จำนวน 185 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็น และเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธีการสนทนากลุ่มของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่ออกกลางคันทั้งในและนอกสถานศึกษาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 9 คน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความถี่

ผลการศึกษาพบว่า 1. ปัจจัยสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ศูนย์สระแก้ว พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน เป็นสาเหตุ การออกกลางคันมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านสถานศึกษา และด้านสภาพแวดล้อม ตามลำดับ 2. แนวทางการแก้ไขปัญหการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ศูนย์สระแก้ว พบว่า ด้านสถานศึกษา ได้แก่ ควรมีการผ่อนชำระค่าเทอม การบริหารจัดการศึกษาควรมีความชัดเจน มีระบบดูแลช่วยเหลือให้นักศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ชุมชนและหน่วยงานอื่นเข้ามามีส่วนร่วม ด้านอาจารย์ผู้สอน ได้แก่ ไม่ควรสอนเนื้อหา ที่ยากเกินไป เตรียมการสอนและมีเนื้อหาใหม่ ๆ มีจิตวิทยาการสอน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เน้นความรู้ให้สามารถสื่อสารกับโลกภายนอกได้ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ได้แก่ ควรเปิดหลักสูตรที่ตอบสนองตลาดแรงงานและความต้องการท้องถิ่น มีหลักสูตรหลายสาขา มีอาจารย์ประจำหลักสูตรเพียงพอ มีการปรับพื้นฐานความรู้ให้สอดคล้องกับบริบทของนักศึกษา ด้านส่วนตัวของนักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาควรสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความตระหนักมองถึงอนาคต มีความคิดเป็นของตนเอง กระตือรือร้น มุ่งมั่นเรียนให้จบ มีความรับผิดชอบ และใช้เพื่อนโน้มน้าวกรณีไม่สนใจเรียน ด้านสภาพครอบครัว ได้แก่ ควรช่วยเหลือเกื้อกูลและทากิจกรรมร่วมกันมากขึ้น ช่วยกันลดค่าใช้จ่าย ที่ไม่จำเป็นและประหยัด หาช่องทางเพิ่มรายได้ช่วยเหลือครอบครัว หรือหารายได้ระหว่างเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ ควรจัดบรรยากาศในมหาวิทยาลัยให้น่าเรียน มีหอพักนักศึกษา มีกิจกรรมให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ปรับเวลาให้เล็กเรียนเร็วขึ้น มีแนวทางป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการเดินทาง การคบเพื่อน ยาเสพติด โดยเฉพาะนักศึกษาที่อยู่บ้านเช่า

เพชรพะเยาว์ แยมยินดี และคณะ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสาเหตุของการเสีงออกกลางคัน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยทำการเก็บข้อมูลในปีการศึกษา 2555 เป็นนักศึกษา จำนวน 153 คน และ ผู้บริหารวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก จำนวน 2 คน ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา จำนวน 2 คน ครูที่ ปรึกษา จำนวน 2 คน จำนวนรวมทั้งสิ้น 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. สาเหตุของการเสีงออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัย พณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทั้ง 4 ด้าน อยู่ใน ระดับปานกลาง 2. แนวทางป้องกันการเสีงออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ.(ปวช.). วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีดังนี้ 1) ด้านพฤติกรรม ของนักศึกษา ครูที่ปรึกษาและผู้ปกครองควรให้คำปรึกษา ดูแล เอาใจใส่นักศึกษาอย่างใกล้ชิด คอยให้คำแนะนำ และเป็นเพื่อนที่ดี 2) ด้านสภาพของครอบครัว สถานศึกษาควรจัดอบรมการหารายได้ระหว่างเรียนให้กับ นักศึกษาที่มีปัญหาผู้ปกครองมีรายได้ต่ำและไม่แน่นอน ควรช่วยเหลือในการจัดหางานพิเศษเพื่อเพิ่มรายได้ ให้กับนักศึกษา และควรสถานศึกษาเร่งรัดให้นักศึกษาสามารถดาเนินการกองทุนกัยืมเพื่อการศึกษา 3) ด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา สถานศึกษาชี้แนะทำความเข้าใจในเรื่องกฎระเบียบให้นักศึกษา และ ผู้ปกครองให้รับทราบและ มีการประชุมหารือเพื่อปรับเปลี่ยนกฎระเบียบให้ทันสมัย 4) ด้านสภาพแวดล้อม ภายนอกสถานศึกษา สถานศึกษาจัดประชุมกับผู้ปกครองและนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสีงที่มีพฤติกรรมติดเกมส์ การดื่มแอลกอฮอล์และสิ่งมีนเมาประเภทต่างๆ ฝ่ายงานปกครองของสถานศึกษาควรสร้างระบบฐานข้อมูล สถานที่สุดเสีงที่เกิดการมั่วสุมยาเสพติดที่อยู่ใกล้สถานศึกษาและให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาตรวจสอบอย่าง ต่อเนื่องและเป็นประจำ

สุปราณี เทศนาเรียงและคณะ (ฉบับพิเศษ) ได้ศึกษารูปแบบการลดปัญหาการออกกลางคันของ นักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยมี วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและการลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ และเพื่อเสนอรูปแบบการลดปัญหาการออก กลางคันของนักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ประชากรประกอบด้วยผู้บริหารและครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัด กาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ผู้บริหารและครู จำนวน 181 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น แบบสอบถาม 2 ชุด ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามระดับการปฏิบัติ ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามประเมินความ เหมาะสมของรูปแบบ และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง 1 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ การหาค่าความสอดคล้องของ ข้อคำถาม (IOC) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัจจุบันและการลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ปัญหาการ ออกกลางคันเกิดจากด้านการคัดเลือกนักเรียนที่ สถานศึกษาจัดสอบสัมภาษณ์เพื่อเข้าเรียนในสาขาที่อยาก เรียน รับเข้าเรียนจากการคัดเลือกจากการสังเกต พฤติกรรม บุคลิกภาพ เพื่อสนองนโยบายการเพิ่มปริมาณ ผู้เรียน ครูที่ปรึกษาไม่มีจิตวิทยาในการทำความเข้าใจกับนักเรียน นักศึกษา ปล่อยปละ ละเลย โดยเฉพาะ นักเรียน นักศึกษา ปี 1 ซึ่งจะต้องดูแลเป็นพิเศษ ส่วนผลการปฏิบัติงานเพื่อลดปัญหาออกกลางคัน ทุกด้าน ปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก

ปริญญา มีสุข (2559) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา เขตภาคกลาง 1 การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาเขตภาคกลาง 1 และเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นในการตัดสินใจออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาเขตภาคกลาง 1 ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคกลาง 1 จำนวนทั้งสิ้น 120 คน ที่ได้มาจากการคานวณขนาดตัวอย่างจากโปรแกรมสำเร็จรูป G*Power 3.1.9.2 และสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวนทั้งสิ้น 40 ข้อ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ผลการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาอยู่ในระดับน้อย เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา เรียงตามลจากมากไปน้อยดังนี้ การให้ความสำคัญกับการศึกษาของครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ -0.456 เศรษฐฐานะ มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ 0.339 สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ 0.208 ทักษะคนดี มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ -0.156 และการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ -0.136

ณัฐธนิชา พรรณรัตน์ และคณะ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการลาออกกลางคันของเยาวชนที่รับทุนการศึกษาของมูลนิธิ ศุภนิมิตแห่งประเทศไทย จังหวัดสงขลา การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ คือ 1) เพื่อหาคำอธิบายเกี่ยวกับลักษณะและเงื่อนไขที่มีผลต่อการกำหนดความหมายและกำหนดปัญหาการลาออกกลางคันของเยาวชนที่รับทุนการศึกษาของมูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย จังหวัดสงขลา 2) เพื่อศึกษาสภาพการลาออกกลางคันและการดำรงอยู่ของการลาออกกลางคันของเยาวชน โดยเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลในลักษณะเชิงพื้นที่ประกอบกับสภาพชีวิตความเป็นอยู่ คือ ลักษณะชุมชนเมืองการศึกษาปรากฏการณ์การลาออกกลางคันนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ตีความ การให้ความหมายต่อการลาออกกลางคันของเยาวชนที่รับทุนการศึกษาของมูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย จังหวัดสงขลา ทั้งในปรากฏการณ์สาเหตุการตัดสินใจลาออกกลางคันและการให้ผู้อื่นยอมรับความหมายและระเบียบแบบแผนนื้ออย่างไรโดยนำเอกสารรายงานการวิจัยและประสบการณ์จริงของคนในชุมชนมาใช้ในการวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุโดยรวมของเยาวชนที่รับทุนการศึกษาชุมชนเมืองประสบปัญหาที่มีผลต่อการศึกษาต่อ คือ ครอบครัวไม่มีรายได้เพียงพอสำหรับการส่งเสียเลี้ยงดูให้สมาชิกในครอบครัวได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นเนื่องจากผู้ปกครองของเยาวชนประสบปัญหาว่างงาน รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ปัญหาเหล่านี้มีผลกระทบต่อครอบครัวของเยาวชนและส่งต่อไปยังเยาวชนทำให้ต้องตัดสินใจลาออกจากการเรียนเพื่อมาทำงานช่วยเหลือครอบครัว สภาพการลาออกกลางคันและการดำรงอยู่ในสังคมของเยาวชน พบว่าส่วนใหญ่ลาออกมาแล้วจะทำงานช่วยเหลือครอบครัว ลักษณะงานจะเป็นงานประมง รับจ้างทั่วไป ทำงานโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อหาคำอธิบายเกี่ยวกับลักษณะและเงื่อนไขที่มีผลต่อการกำหนดปัญหาการลาออกกลางคันของเยาวชนที่รับทุนการศึกษาของมูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย จังหวัดสงขลา มีสาเหตุเกิดขึ้นจากเหตุผลความจำเป็นของแต่ละบุคคลและสภาพแวดล้อมรอบตัวเป็นแรงผลักดันทำให้เขาเหล่านั้นต้องตัดสินใจลาออกจากการเรียนกลางคัน การศึกษานี้จะไม่มองปัญหาการลาออกกลางคันในด้านลบเพียงด้านเดียวแต่จะมองสภาพปัญหาตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นอย่างเข้าใจในสิทธิความเป็นมนุษย์

อภิชาติ เสนะนันท์ และคณะ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง โมเดลเชิงสาเหตุของการออกกลางคันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบโมเดลเชิงสาเหตุของการออกกลางคันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบแนวคิดที่บูรณาการจากแนวคิดของ ทินโต (Tinto, 1975, p. 91) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ มุนโร (Munro, 1981, p. 133) แอสติน (Astin, 1984, p. 300) และเคอร์รี่ (Curry, 2001, p. 3) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่ออกกลางคัน ในปี 2007-2008 จำนวน 200 คน จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เชียงใหม่ อุตรธานี กำแพงเพชร และสตูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่สร้างจาก ตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วยสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความคาดหวังของผู้ปกครองการบูรณาการทางวิชาการ การบูรณาการทางสังคม ความผูกพันกับเป้าประสงค์ และความผูกพันกับสถาบัน มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .95 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติพื้นฐานโดยใช้โปรแกรม SPSS และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และโมเดลเชิงสาเหตุด้วยโปรแกรม LISRE

ผลการวิจัยปรากฏว่าโมเดลเชิงสาเหตุของการออกกลางคันมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่า ไค-สแควร์ เท่ากับ 6.81 ที่องศาอิสระเท่ากับ 12 มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .87 ดัชนี GFI เท่ากับ .99 ค่าดัชนี AGFI เท่ากับ .96 ค่าดัชนี CFI เท่ากับ 1.00 ค่า SRMR = .02 และค่า RMSEA = .01 ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของการออกกลางคันได้ร้อยละ 40.50 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง ความผูกพันกับสถาบัน การบูรณาการทางสังคม และสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้กำหนดระเบียบวิธีการในการดำเนินการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1.2 ศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. เซิงปริมาณ

ประชากร คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 หลักสูตร 4 ปี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน 640 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรทางการศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรกรณีทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนซึ่งกำหนดให้เกิดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง 0.05 โดยใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane 1967 สุชาติ ประสิทธิรัฐสินธุ์, 2544 : 127) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยที่ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
e คือ ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 0.05
N คือ ขนาดของประชากร

แทนค่าประชากรในสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{640}{1 + 640 (0.05)^2} \\ &= 246 \text{ คน} \end{aligned}$$

ดังนั้น จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ จำนวน 246 ตัวอย่าง

2. เชิงคุณภาพ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจพื้นที่สงขลา จำนวน 640 คน จาก 4 สาขาวิชา ดังนี้

1. สาขาการจัดการ
2. สาขาการบัญชี
3. สาขาการตลาด
4. สาขาระบบสารสนเทศ

3. เครื่องมือวิจัยและวิธีการสร้างเครื่องมือวิจัย

วิธีการสร้างเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการศึกษา ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

2. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยอาศัยขอบข่ายจากแนวคิดทฤษฎี เกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา

3. สร้างแบบสอบถาม

4. ให้ที่ปรึกษางานวิจัยพิจารณา จากนั้นนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน พิจารณาข้อคำถามว่ามีความตรงตามเนื้อหาหรือไม่ โดยพิจารณาเป็นค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC=index of congruence)

6. ทดลองใช้ นำแบบสอบถามไปให้นักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน

7. นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient)

8. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วจนสมบูรณ์เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. ขั้นตอนและวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน 640 คน โดยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ยามาเน่ (Yamane 1967) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 246 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ

5. ขั้นตอนและวิธีการในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการประมวลผลข้อมูล ดังนี้

- 5.1 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์
- 5.2 จัดหมวดหมู่แบบสอบถามตามลักษณะตัวแปร
- 5.3 นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย รูปแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ระดับสาเหตุของการออกกลางคัน ดังนี้

กำหนดให้ 5 คะแนน หมายถึงมากที่สุด

กำหนดให้ 4 คะแนน หมายถึงมาก

กำหนดให้ 3 คะแนน หมายถึงปานกลาง

กำหนดให้ 2 คะแนน หมายถึงน้อย

กำหนดให้ 1 คะแนน หมายถึงน้อยที่สุด

3.4.3.3 นำคะแนนที่ได้ไปคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคำตอบแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้ ระดับสาเหตุของการออกกลางคัน

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	น้อยที่สุด

3.4.3.4 การเปรียบเทียบปัจจัยต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระหว่าง เพศ และชั้นปี ใช้การทดสอบด้วย t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระหว่าง อายุ ระดับการศึกษา และสาขา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test (One way ANOVA)

3.4.3.5 วิเคราะห์ข้อมูล หากพบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ศึกษาจะทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe's Method)

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เรื่องปัจจัยต่อการออกกลางคืนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคืนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคืนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ออกแบบเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเพื่อสอบถามข้อมูลสาเหตุการออกกลางคืน หรือมีแนวโน้มจะออกกลางคืนของนักศึกษานักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ปัจจัยสาเหตุการออกกลางคืน หรือมีแนวโน้มจะออกกลางคืนของนักศึกษานักศึกษา

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

4.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอข้อมูลโดยจำแนกข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขา และชั้นปี ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

(n=253)

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	48	19.00
หญิง	205	81.00
อายุ		
18- 20 ปี	0	0.00
21-22 ปี	121	47.80
23-24 ปี	39	15.40
25 ปีขึ้นไป	93	36.80
ระดับการศึกษา		
ม.6/ปวช.	84	33.20
ปวส.	169	66.80
สาขา		
สาขาการบัญชี	76	30.00
สาขาการตลาด	27	10.00
สาขาระบบสารสนเทศ	55	21.70
สาขาการจัดการ	95	37.50
ชั้นปี		
ปี 1	0	0.00
ปี 2	112	44.30
ปี 3	80	31.60
ปี 4	61	24.10

จากตารางที่ 4.1 แสดงว่า นักศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 253 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 81.00 อายุระหว่าง 21-22 ปี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 มีระดับการศึกษา ปวส. จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 66.80 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาสาขาการจัดการ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 44.30

4.2 ผลการศึกษาปัจจัยสาเหตุการออกกลางคัน หรือมีแนวโน้มจะออกกลางคันของนักศึกษานักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านส่วนตัวของนักศึกษา

ข้อมูลสาเหตุการออกกลางคัน หรือมีแนวโน้มจะออกกลางคันของนักศึกษานักศึกษา	จำนวน (คน) n=253		ระดับสาเหตุ
	\bar{X}	S.D.	
ด้านส่วนตัวของนักศึกษา			
1. ท่านไม่เข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน และไม่ส่งงานอาจารย์	3.39	0.98	ปานกลาง
2. ท่านมีทัศนคติไม่ดีกับอาจารย์ผู้สอน	2.92	0.97	ปานกลาง
3. ท่านปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ไม่ได้	3.24	1.03	ปานกลาง
4. ท่านไม่สามารถบริหารจัดการเวลาได้ดี ระหว่างเวลาทำงาน กับเวลาเรียน	3.35	1.02	ปานกลาง
5. ท่านติดเพื่อน	3.16	1.03	ปานกลาง
6. ท่านมีปัญหาด้านความรัก และความสัมพันธ์จนเสียการเรียน	3.05	1.08	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	3.18	1.02	ปานกลาง

จากตาราง 4.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านส่วนตัวของนักศึกษา เมื่อพิจารณาข้อมูลพบว่าทุกข้อมีระดับสาเหตุอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.3 ค่าคะแนนเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านสถาบัน

ข้อมูลสาเหตุการออกกลางคัน หรือมีแนวโน้มจะออกกลางคันของนักศึกษานักศึกษา	จำนวน (คน) n=253		ระดับสาเหตุ
	\bar{X}	S.D.	
ด้านสถาบัน			
7. ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยไม่ดึงดูดใจ	2.67	0.91	ปานกลาง
8. โอกาสในการศึกษาต่อมีน้อย	2.98	1.04	ปานกลาง
9. สถาบันการศึกษาไม่มีระบบในการจัดการให้ความช่วยเหลือนักศึกษา	3.06	1.06	ปานกลาง
10. บริเวณรอบสถาบันการศึกษามีสิ่งรบกวนทำให้ไม่อยากเข้าเรียน	2.76	0.94	ปานกลาง
11. อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีไม่เพียงพอ	2.78	0.94	ปานกลาง
12. ระบบการรักษาความปลอดภัยของนักศึกษาไม่เหมาะสม	2.81	0.95	ปานกลาง
13. ภายในสถาบันการศึกษามีสิ่งรบกวนเกี่ยวกับยาเสพติด และการพนัน	2.71	0.98	ปานกลาง
14. การเดินทางมาสถาบันการศึกษาไกลจากที่พัก	2.87	0.99	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	2.89	0.98	ปานกลาง

จากตาราง 4.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านสถาบัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อมีระดับสาเหตุอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.4 ค่าคะแนนเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านครอบครัว

ข้อมูลสาเหตุการออกกลางคัน หรือมีแนวโน้มจะออกกลางคันของนักศึกษานักศึกษา	จำนวน (คน) n=253		ระดับสาเหตุ
	\bar{X}	S.D.	
ด้านครอบครัว			
15. ท่านมีความขัดแย้ง ทะเลาะกับคนในครอบครัว	2.94	1.06	ปานกลาง
16. ท่านไม่มีผู้รับผิดชอบสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเรียน	3.32	1.15	ปานกลาง
17. ครอบครัวของท่านมีรายได้ไม่เพียงพอ	3.53	1.13	มาก
18. ครอบครัวย้ายภูมิลำเนา	2.87	0.95	ปานกลาง
19. ผู้ปกครองให้เรียนในสาขาวิชาที่นักศึกษาไม่ถนัด	3.09	1.14	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	3.15	1.09	ปานกลาง

จากตาราง 4.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านครอบครัว เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อมีระดับสาเหตุอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อที่ 17 ที่มีสาเหตุอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.5 ค่าคะแนนเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านสังคม

ข้อมูลสาเหตุการออกกลางคัน หรือมีแนวโน้มจะออกกลางคันของนักศึกษานักศึกษา	จำนวน (คน) n=253		ระดับแรงจูงใจ
	\bar{X}	S.D.	
ด้านสังคม			
20. สถานศึกษาอยู่ไกลไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียน	2.98	0.98	ปานกลาง
21. สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียนไม่เหมาะสม	2.80	0.93	ปานกลาง
22. มีสิ่งยั่วยุในสถานศึกษา	2.76	0.92	ปานกลาง
23. ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการ มีไม่เพียงพอ	2.77	0.95	ปานกลาง
24. วัฒนธรรมภายในมหาวิทยาลัย	3.01	1.01	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	2.86	0.96	ปานกลาง

จากตาราง 4.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านสังคม เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อมีสาเหตุอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบปัจจัยด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระหว่าง เพศ และชั้นปี

หัวข้อ	\bar{X}	S.D.	t	(n=93)
				Sig.
เพศ	1.81	0.39	-18.15	.000*
ชั้นปี	2.79	0.80		

*Sig < .05

จากตารางที่ 4.6 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย t-test พบว่าชุดข้อมูลเพศและชั้นปีมีความแตกต่างกันค่าทางสถิติ t มีค่า -18.15 ค่า sig มีค่า .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หรือความเชื่อมั่นอยู่ที่ร้อยละ 95 โดยเพศ ($\bar{X}=1.81$, S.D.=0.39) ชั้นปี ($\bar{X}=2.79$, S.D.=0.80) ถือว่าเป็นไปตามสมมติฐาน สรุปได้ว่าสาเหตุในการออกกลางคันที่มีเพศแตกต่างกันมีปัจจัยแตกต่างกัน และ สาเหตุในการออกกลางคันที่ชั้นปีแตกต่างกันมีปัจจัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคืนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามอายุ

ข้อมูลสาเหตุการออกกลางคืน หรือมีแนวโน้มจะออกกลางคืน ของนักศึกษานักศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านส่วนตัวของนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3.730	2	1.865	3.492	.032
	ภายในกลุ่ม	133.529	250	.534		
	รวม	137.259	252			
2. ด้านสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	.042	2	.021	.036	.965
	ภายในกลุ่ม	146.114	250	.584		
	รวม	146.156	252			
3. ด้านครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	5.273	2	2.636	3.308	.038
	ภายในกลุ่ม	199.278	250	.797		
	รวม	204.551	252			
4. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	1.774	2	.887	1.427	.242
	ภายในกลุ่ม	155.403	250	.622		
	รวม	157.177	252			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	1.990	2	.995	2.201	.113
	ภายในกลุ่ม	113.019	250	.452		
	รวม	115.010	252			

จากตารางที่ 4.7 แสดงว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัจจัยในการออกกลางคืนโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัจจัยในการออกกลางคืน ในด้านส่วนตัวของนักศึกษา และด้านครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างของมีปัจจัยในการออกกลางคืน ด้านส่วนตัวของนักศึกษา และด้านครอบครัว เป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe' ดังแสดงในตารางที่ 4.9 – 4.10

ตารางที่ 4.8 การทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านส่วนตัวของนักศึกษา จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	18- 20 ปี	21-22 ปี	23-24 ปี	25 ปีขึ้นไป
				3.07	3.41
1. 18- 20 ปี					
2. 21-22 ปี	3.07				
3. 23-24 ปี	3.41		*		
4. 25 ปีขึ้นไป	3.22				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.8 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่มีอายุ 23-24 ปี มีปัจจัยในการออกกลางคัน ด้านส่วนตัวของนักศึกษา แตกต่างกับจากนักศึกษาที่มีอายุ 21 - 22 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.9 การทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านครอบครัว จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	18- 20 ปี	21-22 ปี	23-24 ปี	25 ปีขึ้นไป
				3.00	3.37
1. 18- 20 ปี					
2. 21-22 ปี	3.00				
3. 23-24 ปี	3.37		*		
4. 25 ปีขึ้นไป	3.24				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

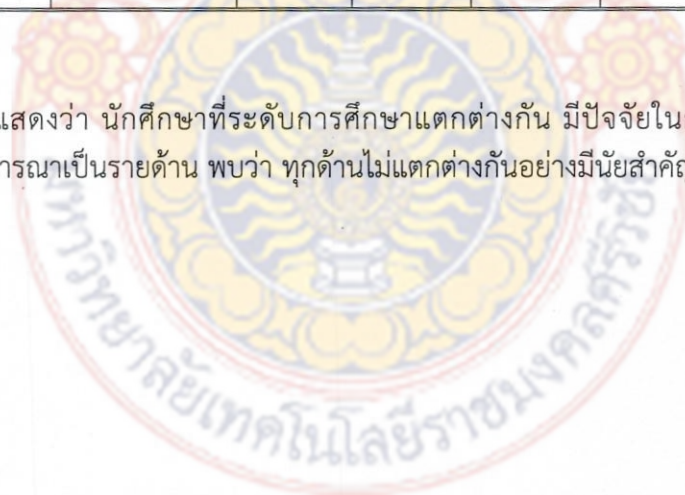
จากตารางที่ 4.9 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่มีอายุ 23-24 ปี มีปัจจัยในการออกกลางคัน ด้านครอบครัว แตกต่างกับจากนักศึกษาที่มีอายุ 21 - 22 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อมูลสาเหตุการออกกลางคัน หรือมีแนวโน้มจะออกกลางคัน ของนักศึกษานักศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านส่วนตัวของนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	.133	1	.133	.243	.623
	ภายในกลุ่ม	137.126	251	.546		
	รวม	137.259	252			
2. ด้านสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	2.312	1	2.312	4.034	.056
	ภายในกลุ่ม	143.844	251	.573		
	รวม	146.156	252			
3. ด้านครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	.003	1	.003	.003	.955
	ภายในกลุ่ม	204.548	251	.815		
	รวม	204.551	252			
4. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	.321	1	.321	.514	.474
	ภายในกลุ่ม	156.856	251	.625		
	รวม	157.177	252			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	.200	1	.200	.438	.509
	ภายในกลุ่ม	114.809	251	.457		
	รวม	115.010	252			

๐.๓๗๑
๓๖๓๗
๒๕๕๗

จากตารางที่ 4.10 แสดงว่า นักศึกษาที่ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัจจัยในการออกกลางคัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกสาขา

ข้อมูลสาเหตุการออกกลางคัน หรือมีแนวโน้มจะออกกลางคัน ของนักศึกษานักศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านส่วนตัวของนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4.780	3	1.593	2.994	.031
	ภายในกลุ่ม	132.480	249	.532		
	รวม	137.259	252			
2. ด้านสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	3.523	3	1.174	2.050	.107
	ภายในกลุ่ม	142.633	249	.573		
	รวม	146.156	252			
3. ด้านครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	5.793	3	1.931	2.419	.067
	ภายในกลุ่ม	198.758	249	.798		
	รวม	204.551	252			
4. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2.172	3	.724	1.163	.324
	ภายในกลุ่ม	155.004	249	.623		
	รวม	157.177	252			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3.386	3	1.129	2.518	.059
	ภายในกลุ่ม	111.624	249	.448		
	รวม	115.010	252			

จากตารางที่ 4.11 แสดงว่า นักศึกษาที่มีสาขาแตกต่างกัน มีปัจจัยในการออกกลางคันโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาแตกต่างกัน มีปัจจัยในการออกกลางคัน ในด้านส่วนตัวของนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านส่วนตัวของนักศึกษา เป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe' ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.12 การทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านส่วนตัวของนักศึกษา จำแนกตามสาขา เป็นรายคู่

อัตราเงินเดือน	\bar{X}	สาขาระบบสารสนเทศ	สาขาการตลาด	สาขาการบัญชี	สาขาการจัดการ
		2.93	3.19	3.20	3.30
1. สาขาระบบสารสนเทศ	2.93				*
2. สาขาการตลาด	3.19				
3. สาขาการบัญชี	3.20				
4. สาขาการจัดการ	3.30				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 แสดงว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจสาขาระบบสารสนเทศ มีปัจจัยในการออกกลางคัน ด้านส่วนตัวของนักศึกษา แตกต่างกันจากนักศึกษาสาขาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและเพื่อการปรับปรุงแก้ไข

การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไขของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อแสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.13 ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)
ด้านส่วนตัวของนักศึกษา	
- อยากให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลนักศึกษา	20
- ไม่เข้าใจในรายวิชา	15
- ควรแบ่งเวลาการทำงานและการเรียนให้ดี	7
- เดินทางค่อนข้างไกล	9
- ปัญหาจากการทำงาน	5
ด้านสถาบัน	
- ค่าเทอมแบบเหมาจ่ายไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ และฐานะทางการเงินของครอบครัว	10
- เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถเลือกวิชาเรียนที่ตนเองชอบได้	2
- จัดทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาที่ขาดแคลน	5
- ลานจอดรถมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ	7
- สร้างสรรค์กิจกรรมที่น่าสนใจ และมีรายได้ระหว่างเรียน	9
- ประเมินสถานะผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ	2
ด้านครอบครัว	
- หาเลี้ยงตัวเองด้วยการทำงานนอกเวลาเรียนเพื่อแบ่งเบาภาระของครอบครัว	15
- ครอบครัวมีปัญหา และไม่มีที่ปรึกษา	20
- ครอบครัวต้องย้ายที่พักบ่อย	2
- ผู้ปกครองไม่ให้เวลา	9

ด้านสังคม

- เคารพในการตัดสินใจของผู้อื่น และยอมรับการว่ากล่าวตักเตือนเพื่อพัฒนาตนเอง 5
- ควรจัดหาสังคมที่เหมาะสมกับตัวนักศึกษาเรื่องการคบเพื่อน คบรุ่นพี่ คบรุ่นน้อง ควรมีกิจกรรมที่เหมาะสมไม่ใช่ปิดกั้นมากเกินไป 7
- มีสิ่งชั่วๆ เยอะ 8
- ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม 5
- ความปลอดภัย 3

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางการแก้ไข โดนมมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา และศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลจากนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ทั้งหมด 253 ชุด พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาสาขาการจัดการ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 81.00 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 44.30

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

สำหรับประเด็นปัจจัยที่ศึกษามีทั้งหมด 4 ด้าน ด้านส่วนตัวของนักศึกษา ด้านสถานศึกษา ด้านครอบครัว และด้านสังคม โดยวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักศึกษา

ปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษา คือปัจจัยที่มีอิทธิพลในระดับปานกลางต่อการลาออกกลางคันของนักศึกษาโดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง ท่านไม่เข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน และไม่ส่งงานอาจารย์ ($\bar{x} = 3.39$ S.D. = 0.98) รองลงมา คือ ท่านไม่สามารถบริหารจัดการเวลาได้ดี ระหว่างเวลาทำงาน กับ เวลาเรียน ($\bar{x} = 3.35$ S.D. = 1.02)

2. ปัจจัยด้านสถาบัน

ปัจจัยด้านสถาบัน คือปัจจัยที่มีอิทธิพลในระดับปานกลางต่อการลาออกกลางคันของนักศึกษาโดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง สถาบันการศึกษาไม่มีระบบในการจัดการให้ความช่วยเหลือนักศึกษา ($\bar{x} = 3.06$ S.D. = 1.06) รองลงมา คือ โอกาสในการศึกษาต่อมีน้อย ($\bar{x} = 2.98$ S.D. = 1.04)

3. ปัจจัยด้านครอบครัว

ปัจจัยด้านครอบครัว คือปัจจัยที่มีอิทธิพลในระดับปานกลางต่อการลาออกกลางคันของนักศึกษาโดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง ครอบครัวของท่านมีรายได้ไม่เพียงพอ ($\bar{x} =$

3.53 S.D. = 1.13) รองลงมา คือ ท่านไม่มีผู้รับผิดชอบสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเรียน (\bar{x} = 3.32 S.D. = 1.15)

4. ปัจจัยด้านสังคม

ปัจจัยด้านสังคม คือปัจจัยที่มีอิทธิพลในระดับปานกลางต่อการลาออกกลางคันของนักศึกษาโดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง วัฒนธรรมภายในมหาวิทยาลัย (\bar{x} = 3.01 S.D. = 1.01) รองลงมา คือ สถานศึกษาอยู่ไกลไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียน (\bar{x} = 2.98 S.D. = 0.98)

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบ ถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุ การออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ซึ่งเป็นประโยชน์ผู้วิจัยจึงนำผลในภาพรวมมาอภิปราย รายด้าน ดังนี้

ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักศึกษา

ปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษา เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลในระดับปานกลาง ต่อการลาออกกลางคันของนักศึกษา ซึ่งสัมพันธ์กับงานวิจัยของโกมล จันทวงษ์ (2558) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ศูนย์สระแก้ว พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน เป็นสาเหตุ การออกกลางคันมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านสถานศึกษา และด้านสภาพแวดล้อม ตามลำดับ

ปัจจัยด้านสถาบัน

ปัจจัยด้านสถาบัน คือปัจจัยที่มีอิทธิพลในระดับปานกลางต่อการลาออกกลางคันของนักศึกษาโดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง สถาบันการศึกษาไม่มีระบบในการจัดการให้ความช่วยเหลือนักศึกษา

ปัจจัยด้านครอบครัว

ปัจจัยด้านครอบครัว คือปัจจัยที่มีอิทธิพลในระดับปานกลางต่อการลาออกกลางคันของนักศึกษาโดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง ครอบครัวของท่านมีรายได้ไม่เพียงพอ ซึ่งตรงกับงานวิจัยของณัฐธิดา พรพรรณรัตน์ และคณะ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการลาออกกลางคันของเยาวชนที่รับทุนการศึกษาของมูลนิธิ ศุภนิมิตแห่งประเทศไทย จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่าสาเหตุโดยรวมของเยาวชนที่รับทุนการศึกษาชุมชนเมืองประสบปัญหาที่มีผลต่อการศึกษาต่อ คือครอบครัวไม่มีรายได้เพียงพอสำหรับการส่งเสียเลี้ยงดูให้สมาชิกในครอบครัวได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น เนื่องจากผู้ปกครองของเยาวชนประสบปัญหาว่างงาน รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ค่าครองชีพที่สูงขึ้น

ปัจจัยด้านสังคม

ปัจจัยด้านสังคม คือปัจจัยที่มีอิทธิพลในระดับปานกลางต่อการลาออกกลางคันของนักศึกษาโดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง วัฒนธรรมภายในมหาวิทยาลัย ซึ่งสัมพันธ์กับงานวิจัยของเพชรพะเยาว์ แยมยินดี และคณะ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสาเหตุของการเลิ้ออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก 4) ด้านสภาพแวดล้อมภายนอกสถานศึกษา สถานศึกษาจัดประชุมกับผู้ปกครองและนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยงที่มีพฤติกรรมติดเกมส์ การดื่มแอลกอฮอล์และสิ่งมีนเมาประเภทต่างๆ ฝ่ายงานปกครองของสถานศึกษาควรสร้างระบบฐานข้อมูลสถานที่สุ่มเสี่ยงที่เกิดการมั่วสุมยาเสพติดที่อยู่ใกล้สถานศึกษาและให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาตรวจสอบอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำ

5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข

ด้านส่วนตัวของนักศึกษา	
- อยากให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลนักศึกษา	20
- ไม่เข้าใจในรายวิชา	15
- ควรแบ่งเวลาการทำงานและการเรียนให้ดี	7
- เดินทางค่อนข้างไกล	9
- ปัญหาจากการทำงาน	5
ด้านสถาบัน	
- ค่าเทอมแบบเหมาจ่ายไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ และฐานะทางการเงินของครอบครัว	10
- เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถเลือกวิชาเรียนที่ตนเองชอบได้	2
- จัดทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาที่ขาดแคลน	5
- ลานจอดรถมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ	7
- สร้างสรรค์กิจกรรมที่น่าสนใจ และมีรายได้ระหว่างเรียน	9
- ประเมินสถานะผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ	2
ด้านครอบครัว	
- หาเลี้ยงตัวเองด้วยการทำงานนอกเวลาเรียนเพื่อแบ่งเบาภาระของครอบครัว	15
- ครอบครัวมีปัญหา และไม่มีการสนับสนุน	20
- ครอบครัวต้องย้ายที่พักบ่อย	2
- ผู้ปกครองไม่ใช้เวลา	9
ด้านสังคม	
- เคารพในการตัดสินใจของผู้อื่น และยอมรับการว่ากล่าวตักเตือนเพื่อพัฒนาตนเอง	5
- ควรจัดหาสังคมที่เหมาะสมกับตัวนักศึกษาเรื่องการคบเพื่อน คบรุ่นพี่ คบรุ่นน้อง ควรมีกิจกรรมที่เหมาะสมไม่ใช่ปิดกั้นมากเกินไป รีบปล่อยมากเกินไป	7
- มีสิ่งยั่วยู่ เยอะ	8
- ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม	5
- ความปลอดภัย	3

บรรณานุกรม

- โกมล จันทวงศ์ (2558). ปัจจัยสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ศูนย์สระแก้ว “วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์” ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2558 หน้าที่ 127-141
- เพชรพะเยาว์ แยมยินดี และคณะ (2556). การศึกษาสาเหตุของการเสียออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก “วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ” ปีที่ 3 ฉบับที่ 5 กรกฎาคม - ธันวาคม 2556 หน้าที่ 1-14
- สุปราณี เทศนาเรียงและคณะ (ฉบับพิเศษ) ได้ศึกษารูปแบบการลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฉบับพิเศษ) หน้าที่ 41-53
- ปริญญา มีสุข (2559) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา เขตภาคกลาง 1 “วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์” ปีที่ 10 ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2559 หน้าที่ 71-83
- ณัฐธัญญา พรรณรัตน์ และคณะ (2552) ปัญหาการลาออกกลางคันของเยาวชนที่รับทุนการศึกษาของมูลนิธิ ศุภนิมิตแห่งประเทศไทย จังหวัดสงขลา “Princess of Naradhiwas University Journal” ปีที่ 1 ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2552 หน้าที่ 130-144
- อภิชาติ เสนะนันท์ และคณะ (2555) โมเดลเชิงสาเหตุของการออกกลางคันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน “วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา” ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 เดือนตุลาคม 2554 - มีนาคม 2555 หน้าที่ 74-86
- พะเยาว์ ใจดี และคณะ (2557) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันตามความคิดเห็นของนักศึกษาปริญญาตรี” ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เข้าถึงเมื่อ 25 พฤษภาคม 2559 เข้าถึงได้จาก <http://regis.rmutsv.ac.th/>

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีจุดมุ่งหมายแบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามประกอบการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย” โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และ 2) ศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยต่อไป

2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยการออกกลางคัน หรือมีแนวโน้มจะออกกลางคัน ของนักศึกษานักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านส่วนตัวนักศึกษา ด้านสถาบัน ด้านครอบครัว และ ด้านสังคม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาการลาออกกลางคันของนักศึกษานักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

18- 20 ปี

21-22 ปี

23-24 ปี

25 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ม.6/ปวช.

ปวส.

4. สาขา

สาขาการบัญชี

สาขาการตลาด

สาขาระบบสารสนเทศ

สาขาการจัดการ

5. ชั้นปี

ชั้นปีที่ 1

ชั้นปีที่ 2

ชั้นปีที่ 3

ชั้นปีที่ 4

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความในช่องว่างเพียงช่องเดียวตามระดับการตัดสินใจออกกลางคันของท่าน ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ระดับการตัดสินใจออกกลางคัน

การแปลความ

5

มีสาเหตุของการออกกลางคันมากที่สุด

4

มีสาเหตุของการออกกลางคันมาก

3

มีสาเหตุของการออกกลางคั้นปานกลาง

5

มีสาเหตุของการออกกลางคั้นน้อย

1

มีสาเหตุของการออกกลางคั้นน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อมูลสาเหตุการออกกลางคัน หรือมีแนวโน้มจะออกกลางคันของนักศึกษา นักศึกษา	ระดับสาเหตุ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านส่วนตัวของนักศึกษา						
1	ท่านไม่เข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน และไม่ส่งงานอาจารย์					
2	ท่านมีทัศนคติไม่ดีกับอาจารย์ผู้สอน					
3	ท่านปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ไม่ได้					
4	ท่านไม่สามารถบริหารจัดการเวลาได้ดี ระหว่างเวลาทำงานกับ เวลาเรียน					
5	ท่านติดเพื่อน					
6	ท่านมีปัญหาด้านความรัก และความสัมพันธ์จนเสียการเรียน					
ด้านสถาบัน						
7	ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยไม่ดึงดูดใจ					
8	โอกาสในการศึกษาต่อน้อย					
9	สถาบันการศึกษาไม่มีระบบในการจัดการให้ความช่วยเหลือนักศึกษา					
10	บริเวณรอบสถาบันการศึกษามีสิ่งรบกวนทำให้ไม่อยากเข้าเรียน					
11	อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีไม่เพียงพอ					
12	ระบบการรักษาความปลอดภัยของนักศึกษาไม่เหมาะสม					
13	ภายในสถาบันการศึกษามีสิ่งรบกวนเกี่ยวกับยาเสพติด และการพนัน					
14	การเดินทางมาสถาบันการศึกษาไกลจากที่พัก					

ประวัติส่วนตัวผู้วิจัย

นางณัฐนันท์ นิवासฤทธิกิจ (Mrs. Natthanun Niwatwutikit)

ตำแหน่ง พนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน

เกิดวันที่ 15 มกราคม 2506

ที่อยู่ 4/8 ซอยหอพักคุณหญิง ม. 3 ต.เขารูปช้าง อ.เมือง จ. สงขลา

โทรศัพท์สำนักงาน 074-317176 โทรศัพท์มือถือ 089 - 4681588

e-mail : Kung-1963@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรีการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2534

ประสบการณ์ทำงาน

2545 - ปัจจุบัน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

สมรรถนะการปฏิบัติงานส่งผลต่อการพัฒนาบุคลากรของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคลศรีวิชัย

งานวิจัยที่กำลังดำเนินการ -